

Klima – samling i bønn av samfunnsutfordringene

Ole Henrik Ellestad*

I et EU «Reflection Paper» som nylig ble publisert er miljø og klima de to siste av 10 viktige samfunnsutfordringer blant folk. Etter de feilaktige konsensuspåstandene om klimavariasjonene er det også interessant å lese at i de siste 22 måneder er det publisert hele 900 vitenskapelige arbeider som støtter skeptiske synspunkter. Dette forklarer forholdene i en tredje omtale om den pågående kullboom i Asia innen energiproduksjon. Troen på nevneverdige menneskeskapte bidrag svekkes.

Resultatet fra «Reflection paper» kan leses på lenken her eller i omtaleversjon. Innvandring, ulike aspekter av sikkerhet, økonomi, kriminalitet, arbeidsledighet og økonomi kommer først. Selv EUs innflytelse kommer foran klima og miljø som konkurrerer om sisplassen.

Dette kommer på toppen av Brexit. UK var en pådriver for EUs klimapolitikk, men ledende Brexitpolitikere har uttalt betydelig skepsis til IPCCs overdrevne konklusjoner om menneskeskapte bidrag. Og Tyskland har store problemer med sin omstilling til grønn energi, vanskeligheter med å finne politiske løsninger. Andre land som Polen, ønsker å utnytte sine kullreserver eller billig amerikansk kull. Nødvendigheten av subsidier og problemer med flere sol- og vindprosjekter viser store utfordringer for fremtidig grønn energi. Muligens vil også den store satsing på kullkraft svekke interessen i vestlige land for å bidra til Parisavtalens grandiose «grønne fond». Det skal således bli interessant å se hvordan dette påvirker EUs politikk, som Norge følger, og deres ressursbruk.

Rapporten støtter også opp om den nylig presenterte TNS-Gallup-undersøkelsen (Forskningsdagene) om tillit til norsk forskning der miljø- og klimaområdet hadde liten tillit hos hele 53 % av befolkningen. Over 20 prosentpoeng dårligere enn medisin og 25 prosentpoeng bak teknologi og humaniora. Manglende tillit til samfunnsforskning på 44 % tyder på at folk flest skiller klart mellom fagområder der politikk er innblandet og de øvrige. En beslektet undersøkelse i 10 land viste at i f.eks. Nederland var folk vesentlig mindre bekymret for havnivåstigningen til tross for at dette, nasjonalt, er den viktigste av IPCCs postulerende klimatrusler. Det kan virke som om folk ikke er så opptatt av IPCC-leirens alarmerende budskap på områder der de selv har mye kunnskap. Også IPCCs mange dementerte alarmer kan bidra til dette.

Så kommer et interessant resultat fra gjennomgangen av vitenskapelige klimapublikasjoner. Fra starten av 2016 er det publisert over 900 arbeider hvorav 500 hittil i 2017, som støtter skeptiske syn. Publikasjonene omtaler blant annet solen (106) og vind- og havstrømvariasjoner (NAO, AMO/PDO, ENSO, 37). De sår tvil om betydningen av menneskeskapt utslipp av CO₂ som årsak til klimaendringene, og mener det forblir støy i signalene fra de naturlige variasjonene.

Dette viser tydelig at påstanden om at «science settled» bare er oppspinn. Påstanden om 97 % konsensus har jo vært feil hele tiden ettersom referanseartikkelen av Cook m.fl. allerede i sammendraget

omtalte at de fant ulike grader av IPCC-støttende utsagn i bare 33 % av det samlede artikkelantall. Det hører med til historien at dette har vært et av Obamas og de fleste IPCC-støttende politikeres hovedargument de senere år.

Et annen interessant bidrag kommer fra International Energy Agency (IEA) der det berettes om «kullboom» i Sørøst-Asia med installering av over 95 GW kullbasert kapasitet innen 2040 – en fordobling. Samlet for kull, gass og olje (nedgang) er omtrent det

dobbelte av planlagt økning for fornybar energi der vannkraft er klart størst. Globalt planlegges kullfyrte kraftverk å vokse med 50 % i forhold til i dag. For andre energiformer angis:

gass	90 GW,
vannkraft	45 GW,
sol	20 GW
vind	10 GW.

Kina reduserer i antall anlegg, men hadde igjen største utslipp i 2017. Kina planlegger å bistå andre nasjoner med 700 kullkraftanlegg globalt.

Det er åpenbart at begrepet «klimakrise» globalt svekkes i politikeres og folks bevissthet. Forsåvidt helt i tråd med IPCCs siste rapport der de nedtonet effekten fra CO₂ og konkluderte med at temperaturen ikke ville stige over 2 °C innen år 2100, forhåpentligvis under 1,5 °C. Det er likevel rundt 3 ganger mer enn naturlige variasjoner forventes å gi slik det fremstår ved oppvarmingen etter Den lille istid. Det er blitt ropt «ulv» for mye og for lenge. Det var jo dette Gaia-filosofiens far professor James Lovelock, kjent for arbeid med klorfluorkarboner i atmosfæren, konkluderte med etter IPCCs ekstremvær-rapport i 2012.

Vi trodde på dem, men det viste seg å være feil uttalte han. Så ble han skeptiker.